

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 1700/2020
09.09.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Весне Поповић, председника већа, Зоране Делибашић, Гордане Комненић, Бисерке Живановић и Божицара Вујичића, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Небојша Матовић, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Новак Филиповић, адвокат из ..., ради утврђења, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 9584/2018 од 22.02.2019. године, у седници одржаној 09.09.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 9584/2018 од 22.02.2019. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 9584/2018 од 22.02.2019. године.

Образложење

Пресудом Трећег основног суда у Београду П 1629/16 од 28.05.2018. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев, па је утврђено да је ништав уговор о купопродаји непокретности закључен 04.06.2008. године, оверен у Другом општинском суду у Београду I/1 Ов бр. .../... од 04.06.2008. године између тужиље АА и ББ, чији је предмет купопродаја стана у ... у улици ... број ..., стан број ..., у приземљу, површине 54,83 м², са припадајућим подрумом и правом коришћења заједничких просторија, а који се налази на кп бр. ... КО ..., у насељу ..., те да исти не производи правно дејство, што је тужени дужан признати и трпети. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да тужиљи накнади трошкове парничног поступка од 326.800,00 динара са законском затезном каматом од наступања услова за извршност па до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 9584/2018 од 22.02.2019. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена пресуда Трећег основног суда у Београду П 1629/16 од 28.05.2018. године. Ставом другим изреке, одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као изузетно дозвољеној у смислу члана 404. Закона о парничном поступку, ради разматрања правног питања од општег интереса, правног питања у интересу равноправности грађана и ради уједначавања судске праксе.

Тужила је поднела одговор на ревизију.

Одлучујући о изузетној дозвољености ревизије на основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку („Сл. гласник РС“, број 72/11 и 55/14), на чију примену упућује члан 506. став 2. истог закона, Врховни касациони суд налази да нема разлога за одлучивање о ревизији туженог.

Чланом 404. став 1. Закона о парничном поступку, прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

По оцени Врховног касационог суда нису испуњени услови за одлучивање о ревизији туженог као изузетно дозвољеној у смислу члана 404. став 1. ЗПП, јер је ревизија усмерена на разрешење чињеничног питања конкретног спора којим је тражено утврђење ништавости уговора о купопродаји непокретности, што није разлог за изјављивање посебне ревизије. Осим тога, тужени уз ревизију није доставио правноснажне одлуке којима је у идентичној или сличној чињеничној и правној ситуацији другачије одлучено него у овој правној ствари, што би било од утицаја на одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној ради уједначавања судске праксе.

Из наведених разлога Врховни касациони суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Одлучујући о дозвољености ревизије применом члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да ревизија туженог није дозвољена.

Тужба у овој парници поднета је 24.07.2009. године са захтевом за утврђење ништавости уговора о купопродаји непокретности, а вредност предмета спора која је означена у тужби је 510.000,00 динара.

Чланом 403. став 3. Закона о парничном поступку прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Како је побијани део правноснажне пресуде испод динарске противвредности од 40.000 евра, што је законски цензус за изјављивање ревизије у смислу члана 403. став 3. ЗПП, то ревизија туженог није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Весна Поповић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић